

16. Raamattuluento: Kristittyjen yhteys

Meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ihmiseksi tuleminen, kärsimys, kuolema ja ylösnousemus ovat perusta sille, että meillä on yhteys Jumalaan. Jumala kutsuu ja kokoaa ihmisiä hänen Poikansa yhteyteen niin kuin on kirjoitettu. ”Jumala on uskollinen, hän, jonka kautta te olette kutsutut hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme yhteyteen” (1. Kor. 1:9).

Tämä on yliluonnollista yhteyttä ja jäsenyyttä Kristukseen, seurakuntaruumiiseen: ”Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä.” (1. Kor. 6:15).

Tämä yhteys on osallisuutta Kristuksen sovintotyöhön, hänen ristiinsä, kärsimyksiinsä, kuolemaansa, hautaamiseensa, hänen herättämiseensä, hänen elämäänsä, iankaikkiseen kirkkauteensa, hänen hallitukseensa ja perintöönsä. Kristittyjen yhteys on Pyhän Hengen synnyttämää, Hengen yhteyttä (Fil. 2:1). Tämä yhteys säilyy kun olemme tässä yhteydessä ja osallisuudessa: ”Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne” (2. Kor. 13:13).

Kun vaellamme Hengen johdatuksessa eli ”Hengessä”, yhteys säilyy, emmekä vaella silloin langenneen lihamme mukaan. ”Tarkoitan tätä: antakaa Hengen ohjata elämäännne, niin ette toteuta lihanne, oman itsekkään luontonne haluja” (Gal. 5:16).

Evankeliumi Jeesuksesta Kristuksesta synnyttää tämän yhteyden niihin, jotka ovat ottaneet vastaan julistuksen Kristuksesta: ”minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa.” (1. Joh. 1:3). Yhteys on, kuten jo edellä on todettu, Pyhän Hengen työtä. Yhteytemme perustuu myös uskoon ja samaamme armoon (Tiit. 1:4; Fil. 1:7). Pääsemme tämän yhteyden perusteella jumalallisesta luonnosta osallisiksi (2. Piet. 1:4).

Kristityt elävät yhteisessä jumalanpalveluksessa varoen osallistumasta pimeyden tekoihin (Ef. 5:11) ja epäjumalien palvelemiseen (1. Kor. 10:20–22). Erikoisesti uskovien yhteys näkyy ehtoollisen vietossa, joka ei ole vain muistoateria, vaan se on osallisuutta Kristuksen ruumiiseen ja vereen (1. Kor. 10:16; 11:24,25). Yhteyden puuttuminen näkyy juuri ehtoollisyhteyden puuttumisena.

Uskova ihminen oppii tajuamaan Hengen yhteyden uskovien välillä. Kun samasta Hengestä osalliset ihmiset tapaavat toisiaan, he huomaavat pian, että ollaan saman Isän lapsia, vaikka uskonoppi, dogmatiikka, olisi joissakin kohdin toisistaan poikkeavaa. Jos oppi ja elämä ovat niin kaukana toisistaan, ettei Pyhä Henki ole saanut synnyttää tällaista yhteyttä, tämän huomaa Hengen yhteyden puutteena. Sama tilanne syntyy, kun uskova seurustelee ”maailmallisen” ihmisen kanssa. Yhteinen henki puuttuu. Jos Kristukseen uskova ihminen on kovin läheisissä suhteissa maailmaan, hän tulee maailman hengestä osalliseksi ja yhteys uskoviin katkeaa.

Yhtenäisyys, ykseys

Kun Jumala ryhtyi kokoamaan kansaansa, alkoi ihmissuvun yhdistäminen. ”...kootakseen yhteen kaikki hajallaan olevat Jumalan lapset” (Joh. 11:52; 10:16).

Uudessa Testamentissa käytetty sana saatana (*diabolo*) tarkoittaa hajottajaa, rikkilyöjää. Vastavasti yhteys ja ykseys on Jumalan kansan tuntomerkki. Ensimmäinen helluntai synnytti seurakunnan ja pyhien yhteyden, joka rikkoi kaikki kansalliset, kielelliset ja sosiaaliset rajat. Tästä kertoo Ap. t. luku 2.

Galatalaiskirjeestä näemme vastaavasti mitä tämä yhtenäisyys on. ”*Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa*” (Gal. 3:28; Kol. 3:11; Ef. 2:14,15). Edellisistä jakeista näemme, mistä sana ykseys on tullut, eli olla yhtä. Tästä kertoo myös Joh. 17:11–22: ”*Ja minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun tykösi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, että he olisivat yhtä niinkuin mekin*” (jae 11).

Meidän ei tarvitse vierastaa sanaa ”ykseys”, vaikka se jonkun korvaan saattaa kuulostaa kovin korkeakirkolliselta. Sen tulee olla kuitenkin uskovienvainio.

Kerran kootaan myös koko hajallaan oleva Israelin kansa yhteen Jesajan ennustusten mukaan (Jes. 52:7–12 ja 60:4). Samoin kaikki pakanakansat suuresta hajaannuksestaan (Jes. 2:2 ja Sef. 3:9–). Silloin ovat kaikki kansat yhtä Jeesuksessa Kristuksessa. Tämä yhdistyminen on alkanut jo Jeesukseen uskovien kohdalla edellä esitetyn Joh. 11:52 ja 10:16 mukaan. Myös Israelin kohdalla kokoaminen on jo käynnissä. Kokoaminen saa loppuhuipennuksen Jeesuksen toisessa tulemuksessa.

”*Ja hän lähettää enkelinsä suuren pasuunan pauhatessa, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin. Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä. Samoin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä. Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki nämä tapahtuvat. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.*” (Matt. 24:31–35, ks. myös 1. Tess. 4:16,17 ja 2. Tess. 2:1.)

Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa on luotu ja luodaan uusi sukukunta maailmaan. Tämä suku on hänen seurakuntansa, hänen ruumiinsa, kuten jo kerrottiin (ks. lisäksi 1. Kor. 12:27; Kol. 1:24 ja Ef. 4:12).

Aidot uskovat ovat Kristuksen ruumiin jäseniä. Heidät on yhdessä Hengessä kastettu yhdeksi ruumiiksi. He ovat yhteydessä kolmiyhteiseen Jumalaan ja toinen toisiinsa. Se on Pyhän Hengen osallisuutta (2. Kor. 13:13) ja yhteyttä, ykseyttä (Ef. 4:3). Tämä tarkoittaa sitä, että Isä ja Poika asuu uskovassa Pyhän Hengen kautta (Joh. 14:16–24).

Pyhän Hengen aikaansaama yhteys on Jumalan lahjaa. Kristitty on osallinen tästä lahjasta. Siitä tulee pitää kiinni, niin ettei menetä sitä murehduksella Pyhää Henkeä (Ef. 4:30).

Pyhien yhteys on apostoli Johanneksen julistuksessa rakkautta (Joh. 17:23,26; 1. Joh. 3:14). Yhteys on myös lopunajallinen, eli *eskatologinen* merkki uskosta osattomalle maailmalle, että he voisivat tulla tuntemaan totuuden ja uskoa Jeesukseen (Joh. 17:11,21–23). Uskovien esimerkin tulee näyttää ero rakkauden yhteyden ja eripuraisuuden välillä, joka vastaavasti maailmassa vallitsee (Ap. t. 2:44–47; 4:32–35; 28:24,25).

Yhteys kasvaa koko ajan kun Kristuksen armolahjat saavat toimia seurakunnassa kaikessa rikkautessaan ja moninaisuudessaan sen rakentumiseksi ja kypsymiseksi, kunnes kaikki pääsevät täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään (Ef. 4:11–16).

Yhteyden viholliset

Kristillisellä yhteydellä on paljon varottavaa. Niitä ovat mm. lihan teot: ”*Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.*” (Gal. 5:19–21, ks. myös 1. Kor. 3:3 ja 2. Kor. 12:20). Lihallisuutta on myös seurakunnan palvelijoiden ja sananjulistajien väärä arvostelu ja armolahjojen turha puntarointi ja väittely näiden lahjojen tarpeellisuudesta. ”*Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitä-*

mään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; vetäytykää pois heistä” (Room. 16:17).

Viimeisinä aikoina vääriä profeettoja ilmestyy pettämään ja eksyttämään. He pyrkivät murentamaan Raamatun arvovaltaa väittämällä siinä olevan muun muassa pakanallista sisältöä. He kieltävät Herran Kristuksen, Kristuksen Jumaluuden, neitseestä syntymisen ja ylösnousemuksen.

”Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon. Ja moni on seuraava heidän irstauksiaan, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi...” (2. Piet. 2:1, ks. myös Matt. 7:15-). Erikoisesti rakkauden apostoli Johannes varoittaa heistä (1. Joh. 4:1-; 2. Joh. 7,8).

Nykyajan väärät profeetat

Liekö koskaan hyökätty Raamattua vastaan niin voimakkaasti kuin nykyisin? Hyökkäys tapahtuu laajalla rintamalla. Maallistuneet ihmiset kirjoittelevat lehtien yleisönosastoissa, että Raamatusta on poistettu tai siihen on sepitelty lisää, muun muassa papeille sopivia kohtia, niin että kansaa voidaan hallita. Monet ovat löytävänä jopa jälleensyntymisoppeja Raamatun sanasta. Kun he lukevat Saanaa ja huomaavat jonkin VT:n profetian toteutuneen UT:n aikana, he sanovat tapahtuneen jälleensyntymisen. Väitetään muun muassa, että Johannes Kastaja on Eliaan jälleensyntynyt persoona.

Kun kaikkiin teologeihin eivät näin karkeat harhat pure, heille syötetään tieteen nimissä mitä ihmeellisimpiä järjen päätelmiä. Kun olettamukset selitetään olevan "raamattutieteen" löytöjä, ansa on viritetty. Väitetäänkin vähintään järjen itsemurhaksi, jos uskoo Jeesuksen parantamishmeisiin. Se toki onkin järjen itsemurhaa, sillä eihän syntiin langenneella, luonnollisella älyllä voi hengellisiä selittää (1. Kor. 2:14; 2. Kor. 10:5; 2. Kor. 10:5). Uskotellaan tieteen selvittäneen, ettei historiallista Jeesusta ole ollutkaan.

Nämä ihmiset selittävät osan Raamattua olevan vaikkapa *areiolaista*, tai *hellenististä* perinnettä, mahdollisesti *gnostilaista* perua! Tai että UT on syntynyt keräämällä VT:n kirjoituksia yhteen ja saatu kokoelma, joka ei ole profetioiden täyttymystä, vaan erinäisiä sepitelmiä. Kun Raamattu todistaa, että Kristus on Jumalan Poika, he selittävät kuinka vain eräs juutalainen perinne, jota edusti lähinnä apostoli Johannes, tällaista väittää. Raamatusta ei heidän mukaansa löydy todistetta, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika. Se on vain Johann eksen *kehittelyä*.

Nykyinen radikaali raamattututkimus pohjautuu usein oppiin maailman *sisäsyntyisyydestä*. Se tarkoittaa, että maailmaan ei ole tullut ulkoapäin, eikä tule, mitään jumalallista. Niinpä Raamatun ennustuksien toteutumiset ovat heidän mukaansa mahdottomia. Ennakkoilmoitustahan ei ole olemassakaan. Kun evankeliumeissa Jeesus ennustaa Jerusalemin hävityksestä, joka tapahtui vuonna 70, radikaalit raamatuntutkijat sanovat evankeliumien kirjoitusten tapahtuneen vuoden 70 jälkeen, koska eihän Jeesusta muuten olisi saatu näin ennustamaan. Samaan ajatukseen perustuvat väitteet toisesta, ns. *Deutero* Jesajasta, koskapa hän puhui sekä omasta ajastaan, että samalla myös tulevista ajoista. Oikeastaan Jesajaa pitäisi olla useita, sillä hän puhui monista eri ajankohdista tulevaisuudessa, myös Jeesuksen ajasta.

Ylen viisaita ovat siis liberaali- ja radikaaliteologit! Vasta toisella sijalla viisaudessaan lienee Jumala, huomattavasti tyhempänä näitä mainittuja älyköitä.

Eräät viisaat tulleet myös siihen vakaumukseen, että persoonallista pahaa, saatanaa, ei ole olemassakaan. Voi kun se olisikin totta, mutta kun sana sanoo aivan muuta - ja uskovien kokemus!

Paavali oli erittäin tarkka, ettei mitään luonnollisen järjen tietoa ja viisastelua, eli *hellenististä* = myöhäiskreikkalaista filosofiaa ja tarustoa, päässyt mukaan Herran seurakunnan opetukseen.

Taistelussa hellenismiiä, gnostilaisuutta, donatolaisuutta, areiolaisuutta ja manikealaisuutta vastaan kirkko muotoili tunnustuksen, joka rajasi ne opit, jotka hyväksyttiin kirkossa.

Edellä mainittujen harhaoppien tarkempi selostaminen ei kuulu pidemmälle tällä luennolla. *”...meidän sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia. Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka noste-*

taan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaisiksi Kristukselle.” (2. Kor. 10:4,5).

”Katsokaa, ettei kukaan saa teitä saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä petoksella, pitäytyen ihmisten perinnäissääntöihin ja maailman alkeisvoimiin eikä Kristukseen. Älköön teiltä riistäkö voittopalkintoanne kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelien palvelemiseen ja pöyhkeilee näyistään ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama.” (Kol. 2:8,18).

”Kavahtakaa noita koiria, kavahtakaa noita pahoja työntekijöitä, kavahtakaa noita pilalleleikat-tuja” (Fil. 3:2).

”Harhaoppista ihmistä karta, varoitettuasi häntä kerran tai kahdesti, sillä sinä tiedät, että sem-moinen ihminen on joutunut harhaan ja tekee syntiä, ja hän on itse itsensä tuominnut” (Tiit. 3:10,11).

Paavali varoittaa erityisesti pelastusoppia, eli *soteriologiaa*, koskevista harhoista.

Lopun aikana luovutaan apostolisesta opetuksesta ja valtaosa seurakunnista muuttuu valheseura-kunniksi, valhekirkoksi, jotka ovat täynnä valheopettajia ja valheveljiä – ja myös valhesiskoja.

”Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeleihin ja julistaa olevansa Jumala.” (2. Tess. 2:3,4).

”Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina moniaat luopuvat uskosta ja noudattavat vil-litsemiä henkiä ja riivaajien oppeja valheenpuhujain ulkokultaisuuden vaikutuksesta, joiden omatun-to on poltinraudalla merkitty” (1. Tim. 4:1,2-).

Kaikesta huolimatta on olemassa tosiuskovien yhteisö, yhteys, ykseys ja ”pyhä yhteinen seura-kunta”, joka pysyy uskollisena Herralleen. Kuoleman portitkaan eivät sitä voita. Aidot kristityt - Raamattu kutsuu heitä valituiksi - kestävät loppuun asti, pysyvät puhtaina ja säilyttävät yhteyden toisiinsa ja Herraan. Heidän nimensä ovat elämän kirjassa (Ilm. 17:8). He kestävät lopunajan anti-kristuksen vainoissakin (Ilm. 13:8). Saatana pyrkii kyllä eksyttämään, jos mahdollista, valitutkin.

”Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmei-tä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin. Katso, minä olen sen teille edeltä sanonut. Sen-tähden, jos teille sanotaan: 'Katso, hän on erämaassa', niin älkää menkö sinne, tahi: 'Katso, hän on kammiossa', niin älkää uskoko. Sillä niinkuin salama leimahtaa idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus.” (Matt. 24:24–27).

Raamattu ratkaisee

Evangeliset kirkot ovat pitäneet Raamattua opin ja elämän perusohjeena. Perussääntö kuuluu: ”*Ei yli sen, mikä kirjoitettu on...*” (1. Kor. 4:6). Kaikki opit tulee alistaa Raamatun sanan alle.

Miten luotettava Raamattu sitten on sen oman todistuksen nojalla? Seuraavana on muutama to-distuspuheenvuoro.

Jeesus sanoo: ”Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus” (Joh. 17:17).

”Kun hän sitten oli noussut kuolleista, muistivat hänen opetuslapsensa, että hän oli tämän sano-nut; ja he uskoivat Raamatun ja sen sanan, jonka Jeesus oli sanonut” (Joh. 2:22).

”Mutta sen minä sinulle tunnustan, että minä sitä tietä vaeltaen, jota he lahkoksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaa, että minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa...” (Ap. t. 24:14).

Et ole siis huonossa seurassa, jos Jeesuksen ja apostolien tavoin uskot Raamatun.

Oikea seurakunta uskoo Raamatun selvyyteen ja yhtenäisyyteen. Seurakunta pysyy yhtenäisenä ja vahvistuu, kun Raamattu saa olla ainoana auktoriteettina.

On perustavaa laatua oleva ero sillä, että ei haluta vangita jokaista ajatusta kuuliaisiksi Kristuk-selle (2. Kor. 10:5), eli kun ei aseteta Raamattua järjen ja perinnäissääntöjen yläpuolelle, ja vastaa-

vasti sillä, että tunnetaan Raamattua vajavaisesti. Molemmat johtavat kyllä harhaan, mutta ensin mainittu tapahtuu tieteen tahtoon.

Tietämisemme on vielä vajavaista (1. Kor. 13:9). Niinpä meidän tulee olla kärsivällisiä ja rakastavia toisiamme kohtaan. On hoivattava heikkouksista, ryhtymättä väittelemään mielipiteistä (Room. 14:1).

Näin olemme tarkastelleet Kristittyjen yhteyttä ja ykseyttä Raamatun valossa. Tätä yhteyttä tulee vaalia koko ajan. Ongelmana on useasti se, että kasvamme kuin eri tahdissa "kaikessa tiedossa ja käsittämässä". Tästä seuraa riitoja varsinkin silloin, kun lapsi Kristuksessa haluaa pysyä lapsena, eikä halua kasvaa "täyteen miehuuteen". Joku haluaa saada kokemuksia, mutta toinen haluaa kasvaa Sanan tuntemisessa, jotta olisi Herralleen hyödyllinen ja kaikkiin hyvin tekoihin valmis (2. Tim. 2:2).

Vähäinen ongelma ei ole sekään, että aidoiltaikin kristityiltä puuttuu yhtenäinen hengellinen sivistys tai kulttuuri. Esimerkkinä voidaan mainita vaikkapa se, että uskova, joka ei ole osannut tehnyt parannusta maailman hengen inspiroimasta musiikista, on uskovanakin sen musiikin käyttäjä ja kasvaa siinä hengessä. Se näkyy myös siinä, että todellisen Pyhän Hengen synnyttämän arvokkaan hengellisenkin musiikin sijasta soi heidän keskuudessaan usein ja jatkuvasti jonkinlainen "uskontopoppi". Usein vaikkapa gospel-musiikki voi edustaa myös hyvin maallista henkeä. Tämä ei voi synnyttää Hengen yhteyttä kaikkien uskovien välillä. Valitettavasti uskovat lukevat myös kaikenlaista ala-arvoista uskontokirjallisuutta, jota on valitettavan paljon saatavana. Amerikkalaisperäinen sensaatiokristillisuus ja -kirjallisuus olkoot yhtenä esimerkkinä. Näissä asioissa me tarvitsemme paljon kasvamista.

Tärkein tekijä yhteyden syntymisessä eri kristillisten yhteisöjen välille on sama *pelastusoppi*. Tiedämme olevamme osallisia samasta perinnöstä.

Jos yhteinen *ehtoollisateria* ei ole mahdollista, myöskään todellista yhteyttä ei synny. Se ei tosin estä toimimasta samoissa järjestöissä ja yhdistyksissä. Monet avustustoiminnat sopivat yhteiskristillisiksi. Kirkko-, herätysliike- tai seurakuntarajat eivät ole yksityisten kristittyjen yhteyden ja ykseyden esteenä, jos he havaitsevat olevansa saman Isän lapsia ja Henki on sama. Näyttää olevan niin, että rajakiistoja käydään voimakkaimmin siellä, missä kristillisuus on vain oppilauseita, dogmeja, mutta josta elämä puuttuu.

"Meillä on sama uskon Henki, josta on kirjoitettu: `Minä uskon, ja siksi puhun.` Niin mekin puhumme, koska uskomme." (2. Kor. 4:13).

"Eikö malja, jonka me siunaamme, ole yhteys Kristuksen vereen? Ja eikö leipä, jonka me murramme, ole yhteys Kristuksen ruumiiseen? Leipä on yksi, ja niin mekin olemme yksi ruumis, vaikka meitä on monta, sillä tulemme kaikki osallisiksi tuosta yhdestä leivästä." (1. Kor. 10:16–17).

Amen.

Lähdekirjallisuutena Raamatun lisäksi mm. Iso Raamatun Tietosanakirja

